

[Thor Pedersen]

er forudsætningen for yderligere offentlige servicetilbud.

Jeg skal derfor på venstres vegne afvise de foreliggende forslag.

Ruth Olsen (SF):

Naturligvis vil SF støtte ethvert tiltag, der kan forbedre de unges boligsituation; det undrer nok ikke nogen her i salen. Vi vil støtte alt, hvad der kan skaffe flere ungdomsboliger, gøre dem billigere og beskytte de unge som lejere. Vi prioriterer det meget højt. Derfor kan begge disse forslag få vores fulde tilslutning, og jeg synes, de to forslag supplerer hinanden ganske godt.

Selv om man må forudse, at der i løbet af 5-10 år vil ske et fald i antallet af unge, er der jo andre udviklinger i samfundsmønsteret, der tyder på, at der bliver flere og flere enlig boende, der efterspørger små boligenheder; det er ikke kun de ældre. Men foreløbig må vi konstatere, at der er en katastrofal mangel på billige boliger til unge, og det går jo som altid ud over unge fra de svageste stillede familier. De rige, der har et barn, som skal til byen og uddanne sig, har så mange muligheder. De køber f.eks. en ejerlejlighed, det har vi set eksempler på, og det er jo endda en ganske rentabel investering. Men der er jo alt for mange fra de dårligt stillede familier, der må opgive deres uddannelse på grund af boligsituationen, og det kan vi ikke være bekendt. Det kan ikke engang svare sig samfundsøkonomisk; det er meget dårlig økonomi at spare på netop dette felt.

At lejernes situation på det private værelsesmarked skal styrkes betydeligt, gælder jo ikke bare de unge. Det er den rene piratvirksomhed, der foregår, har vi jo konstateret i dag, og derfor trænger vi til regler, der gør, at vi kan gribe ind meget hurtigt.

Estrup (RV):

Et stort flertal i denne sal har flere gange og igen i dag understreget, at der er politisk vilje til en øget indsats for at forbedre de unges boligsituation. På det radikale venstres vegne vil jeg i hvert tilfælde gerne gentage, at vi anser det for et særdeles påtrængende problem, og at vi meget gerne ser, at der nu i hvert fald bliver taget hul på sagen.

Men de vanskeligheder, vi står med i dag, skyldes i meget høj grad, at man i en lang

periode i sidste halvdel af 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne stort set ikke byggede kollegier og ungdomsboliger. Først så sent som i 1982 fik vi ungdomsboliger ind som en særlig kvota under det støttede byggeri. Ifølge de tal, VS har angivet i deres beslutningsforslag, blev der under de socialdemokratiske regeringer fra 1976 til 1981 bygget ca. 650 kollegier og ungdomsboliger, hvorimod der i den kortere periode fra 1982 og til i dag er bygget ca. 6.300 boliger eller ca. 10 gange så mange.

Jeg synes, det må være åbenbart for enhver, at man ikke på ganske få år kan indhente en lang årrække forsømmelser. Vi kan ikke blot tilnærmelsesvis løse ungdomsboligproblemet gennem nybyggeri. Det ville skævvride boligsektoren og samfundsøkonomisk samtidig være en urimelig belastning.

Socialdemokratiet har i øvrigt også i sit forslag klart understreget, at den foreslåede næsten fordobling af kvoten i de kommende fem år ikke løser problemet. Noget tilsvarende må jo så kunne siges om VS-forslaget om 5.000 ungdomsboliger i de kommende to år. Jeg vil overlade til vælgerne at afgøre, hvilket af de to partiers bud der er det højeste, for det er vel nok trods alt det, det drejer sig om, og som har været den egentlige adresse med forslagene om kvotaforhøjelser. Der ligger ikke nogen særlig begrundelse for, hvordan tallene er valgt, og altså heller ikke noget bud på en langsigtet ungdomsboligpolitik i selve kvoterne.

Jeg synes, vi lige så godt først som sidst kan erkende, at der skal andet og mere til end nybyggeri. 10.000 eller 15.000 nye ungdomsboliger i de kommende fem år slår ikke til, og det er samtidig inden udgangen af 1980'erne, at vi skal have fremskaffet det nødvendige antal boliger. Der er jo ikke stor glæde ved en betydelig tilvækst af ungdomsboliger i løbet af 1990'erne, eftersom vi jo ved, at antallet af unge vil falde med op imod 160.000, eller næsten 25 pct., frem til år 2000.

Vi er derfor nødt til at skabe muligheder for, at der i højere grad etableres ungdomsboliger i den allerede eksisterende boligmasse. Vi har i boligbyggeriloven allerede nogle instrumenter i form af adgang til opdeling af store lejligheder, opkøb af egnede ejendomme o.lign., og de muligheder, som hidtil har